

thingets Sammensætning, og det har viist sig, at den nuværende Regjering heller ikke vil gaae ind paa den nævnte Grundlov i dette Punkt. Jeg tør spørge det ærede Medlem: Hvor ere de Mænd i Danmark, der som Ministre vil holde paa Femtejuni Grundloven med Hensyn til Landstingets Sammensætning? Han vil maaskee svare mig, at en Mand i min Stilling ikke skal gjøre den Fordring og ikke maa stille Saadant op; men naar jeg staaer som Folkerepræsentant saavel som det ærede Medlem, maa han ikke forlange Andet af mig end, at jeg føler, at det er min Pligt saavel som enhver Folkerepræsentants Pligt at see ud over Forholdene og see, hvad der er muligt. Jeg kan stemme for Grundloven af 5te Juni i dens Heelhed, hvad Dieblik det skal være, hvis det ærede Medlem kunde staae os en Regjering, som vilde gaae ind derpaa; men jeg kan ikke forsvare ligeoverfor mine Vælgere og det danske Folk at blive ved i det Uendelige at fortsætte den Forfatningskamp, som nu har været saalænge. En Ende maae vi have paa Sagen, og jeg haaber, at Enden kan blive taalelig, naar det danske Folk vil forstaae at bruge, hvad det faaer, med Maadehold og Kraft, og det er min Mening, at den danske Vondstand vil vide at gjøre det, selv de, han regner til de Svage. Jeg er overbevist om, at jeg har været i Overensstemmelse med Fleertallet af mine Vælgere, og jeg skal vide at forsvare min Stilling overfor dem saavel som overfor Folket, og har det ærede Medlem saavel som Flere lyst til at reise om og bearbejde Stemningen, saa lad dem gjøre det; vi skulle møde dem, og det er mit Haab ligeoverfor Vælgerne og Folket at kunne forsvare den Stilling, vi have indtaget i Rigsraadet og indtage i dette Dieblik. Jeg har aldrig fortrudt at have gjort det, og jeg viger ikke tilbage; jeg skal, som sagt, tage imod Ansøret.

Svar: Det er naturligt behageligt, naar der fra forskjellige Sider raabes: Hør! Hør! til Ens Foredrag, og jeg kan godt begribe, at det derved glider saa meget lettere, men jeg skal ikke nægte, at det i mine Øren vilde have klinget fuldt saa godt, hvis det ærede Medlem havde taget Sagen fra en anden Side,

og navnlig tidligere i Handlinger havde viist, at han var en saa ym Forsvarer og Ven af 5te Juni-Grundloven. Jeg hørte ogsaa godt, at det ærede Medlem ved Siden deraf sagde, at der ikke kunde findes nogen Regjering, som vilde gaae ind derpaa. Det er en Sætning, man hører udraabe ved forskjellige Leiligheder, paa Gader og Stræder, og den fremsættes Dag ud og Dag ind i Pressen; men jeg siger, at selv den nuværende Regjering vilde gaae ind paa 5te Juni-Grundloven, hvis der var en Majoritet her, som vilde vedtage den, og den blev vedtagen i Rigsraadet. Ja, jeg gaaer videre og siger, at hvis der havde reist sig en kraftig Modstand, og vi havde holdt paa 5te Juni-Grundloven, vilde selv den Regjering, der forsvandt, være gaaet ind derpaa; men den mærkede, at man ved Hjælp af en vis Side her i Salen kunde faae endeel til at glide hen imod det, man vilde, og derfor er det, at Regjeringen har ført os ind paa den Vane, hvorpaa vi nu ere. At det ærede Medlem vil forsvare sin Mening overfor sine Vælgere, tvivler jeg ikke om, og jeg skal lade det uberørt, det er Noget, der ikke angaaer mig; men jeg, der seer Sagen fra en anden Side, siger det Selvsamme, jeg skal ogsaa vide at forsvare min Stilling overfor mine Vælgere. At reise omkring har jeg ikke lyst til undtagen indenfor den Grændse, hvor jeg nærmest er sat til at virke. — Jeg maa tilstaae, at det overfor saa heftige og voldsomme Kampe er vanskeligt at komme ind paa det egentlige Punkt, der her foreligger, saa meget mere, som vi hørte nogle Betragtninger af det ærede Medlem for Njøbenhavns 8de Valgkreds (C. B. Nimestad), hvori det forekom mig, at han, som det ærede Medlem heroverfor (P. Olsen) gjorde opmærksom paa, vendte op og ned paa sig selv, ifledetfor at gaae ind paa Sagen. Han fremsatte nemlig den forbausende Bemærkning, at Valgretten efter det foreliggende Udkast var accurat den samme som den, vi havde før. Jeg tør sige, at Enhver, der virkelig kender den Forstjel, der er mellem det foreliggende Udkast og Grundloven af 5te Juni, vil sige til sig selv, at en saadan Bemærkning vist aldrig kan være udgaaet fra en adruelig Mand; derom er jeg aldeles overbevist, thi Gud og